

Zasady redakcyjne
(za wytycznymi dla Autorów umieszczonymi na stronie Onomasticów)

1. Objętość artykułów nie powinna przekraczać 1 arkusza wydawniczego, tj. 40 tys. znaków z odstępami i przypisami, nie powinna być też mniejsza niż 0,5 arkusza wydawniczego (20 tys. znaków z odstępami i przypisami).
2. Tekst winien być pisany czcionką 12-punktową, z zachowaniem 1,5-wierszowej interlinii oraz standardowych ustawień marginesów w programie MS Word.
3. Tytuły podrozdziałów prosimy zapisywać pogrubionym pismem tekstowym.
4. Do tekstów zawierających znaki specjalne (np. gwarowe) należy dołączyć plik z wykorzystanymi fontami oraz plik PDF z uwidocznionymi znakami. Wszystkie materiały ilustracyjne, takie jak fotografie, mapy, wykresy itd. należy dostarczać w oddzielnych plikach, w formatach PNG, JPG, TIFF, PCX, BMP lub EPS, CDR, XLS.
5. Na końcu artykułu należy zamieścić bibliografię zawierającą wszystkie pozycje cytowane w tekście głównym i w przypisach, a także wykaz źródeł i skrótów językowych używanych przez Autora.
6. Prosimy o oznaczanie cytatów oraz powołań bibliograficznych w tekście według standardów APA.
7. Do artykułów należy dołączyć streszczenie w języku artykułu oraz w języku angielskim, zawierające 200–250 wyrazów, a także słowa tematyczne w języku oryginału i angielskim (maksymalnie pięć) oraz tłumaczenie tytułu na język angielski.
8. Prosimy o przestrzeganie następujących zasad redakcyjnych:
 - wyróżnianie kursywą tylko wyrazów (lub ich części) będących przedmiotem analizy,
 - ujmowanie w cudzysłów tytułów książek, czasopism itd. występujących w tekście głównym (w przypisach i bibliografii wyróżników nie wprowadzamy),
 - wyróżnianie znaczenia wyrazów cudzysłowem definicyjnym (tzw. łapki - ' '),
 - zapisy bibliograficzne pochodzące z alfabetów cyrylickich prosimy podawać w transliteracji według PN-ISO 9-2000 (zasady dostępne na [stronie PWN](#)).

Przykłady

1. Przypisy w tekście
 - Przywołania w tekście głównym:
W monografii A. Markowskiego (2012, s. 22) pojawia się znamienne stwierdzenie.
Na równobrzmiące antroponimy patrzy się przez pryzmat nosicieli (Cieślíkowa, 1990, s. 6–7).

- Dosłowne przytoczenie cytatu:
„Mechanizm słowotwórczy jest silniejszy w sferze nazwisk niż wyrazów popolitych” (Skowronek, 2001, s. 177).

2. Adresy bibliograficzne

- artykuł w czasopiśmie:
Łuc, I. (2020). Nazwy górnośląskich kawiarni w orbicie kultury konsumpcyjnej. *Onomastica*, 64, 149-166.
- artykuł w pracy zbiorowej:
Kaleta, Z. (1998). Teoria nazw własnych. W: E. Rzetelska-Feleszko (red.), *Polskie nazwy własne. Encyklopedia* (s. 15–36). Warszawa–Kraków: Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN.
- książka:
Cieślikowa, A. (1990). *Staropolskie odapelatywne nazwy osobowe*. Wrocław–Warszawa–Kraków: Zakład Narodowy im. Ossolińskich.
- praca redagowana:
Rzetelska-Feleszko, E. (red.). (1998). *Polskie nazwy własne. Encyklopedia*. Kraków–Warszawa: Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN.
- publikacja wielotomowa:
Rymut, K. (red.). (2001). *Nazwy miejscowe Polski. Historia. Pochodzenie. Zmiany* (T. 1–16). Kraków: Wydawnictwo Naukowe DWN.